

Öppning

utdrag från medosk.blogspot.com

torsdag

I morse hände det igen: Det fanns en skåra i rummet.

Jag märkte den och vaknade. Den var i luften, strax nedanför taket. Jag gör som man ska: öppnar ögonen sakta, fixerar pupillerna, andas långsamt, slutar tänka. Skåran blev längre men slöt sig till sist och jag kunde slappna av. Men. Jag väntar alltid tills jag är säker. Låg kvar två timmar.

Jag har inte märkt något på en månad, jag trodde att det var förbi. Att jag var säker här ute.

Jag reste mig sakta, gick ut i köket, gav katten mat och släppte ut honom. Vad hade hänt om han kommit när skåran var öppen? Man kan inte lita på katter.

Jag bestämde i går kväll att jag skriver direkt på bloggen. De senaste veckorna har jag haft svårt att minnas om jag inte skriver och mina papper försvinner. Det är bra att jag kan läsa på nätet.

/Publicerat

torsdag, senare

Marken är frusen. Dimfrosten glittrar på gräset och på träden, luften är hög och blå. Katten störtade in när jag öppnade. Jag har inte satt in kattlucka, om den inte sluter tätt, om där blir en springa, kan skåran komma.

Jag kan inte vara i stan för tillfället. Har stängt av telefonen. Behöver vara allena. Jag försöker hålla igång, joggar i skogen, gör mina övningar. Smaken i munnen känns bättre och pulsen är jämnare. Jag ska göra mina övningar en gång till. Först ska jag byta sand och vatten i fågelburen. Jag håller på rutinerna.

/Publicerat

När jag kom tillbaka till köket stod skåpdörren på glänt. Inte bra! Jag stängde den.

Jag grubblar över mitt minne – var jag i skåpet i morse? Nio tiondelar av det vi gör sker automatiskt sägs det. Var hämtade jag fågelsanden? Jag är alltid noga med att stänga.

Och skåror? De öppnar sig på olika platser. Mellan två bräder är det ofta en liten glipa, där kan det hända. Jag har täckt brädgolvet i köket med mattor, det blir bättre så. Några gånger har det hänt mitt i luften – ja det låter inte bra, jag vet, i morse var det en sådan. En skåra, en öppning. Som en skillnad i luftens densitet. Det har säkert en fysikalisk förklaring. Jag publicerar nu. Än så länge kan ni inte kommentera. Jag öppnar för det senare. Godnatt.
/Publicerat

fredag

När jag vaknade låg jag blickstill, precis som jag brukar. Solen hade hunnit upp en bit, en solkant gled över bokhyllan mot köksdörren. Jag låg kvar i ljus och tystnad.

Ute i köket stod dörren till fågelburen öppen. Inga fåglar. Jag hittade en efter ett tag, han tryckte upp på en bokhylla bakom ett fotografi, paralyserad. När jag tog honom flaxade han i panik och nöp mig rejält. På köksbänken hittade jag ett fågelhuvud, Lisas. Bänken var kladdig. Jäkla katt, han har ju aldrig rört fåglarna tidigare. Slängde ut honom. Han skrek och försökte klösa mig. Min pyjamas nedsmord. Kastade den.

eftermiddag

Var kommer smaken ifrån? Ibland. Alltid? Jag har rört mig långsamt idag och försökt att inte bli upprörd. Det här är inte bra. Jag gjorde övningen. Skåpet hade gått upp igen, jag tryckte till ordentligt. Den får inte, inte stå öppen, behövs ett bättre lås. Med nyckel.

Katten skriker där ute – det får han göra. Himlen är täckt med tjocka moln. Det blir snö.

Jag borde gå och göra rent på bänken – här luktar illa.

Jag borde göra något annat kanske.

Jag går till sängs – är konstigt trött.

lördag

Har glömt publicera. Jag slänger ner noteringar när jag kan, det är viktigt att jag skriver, får inte glömma. I morse gick jag ut för att hämta katten, jag somnade ifrån det i går! Kallt, iskristaller yrde som vassa nålar. De skar mig i ansiktet. Upplivande. Ingen katt. Jag ställde ut en skål med mat, det får kanske fram honom, han är väl sur. Det kan han gott vara.

Jag har ett svagt minne av en spricka i natt. Vinden ökade på, det kan ha varit ett vinddrag. Något ljud var det.

Eller var det när jag hämtade ved? Jag är säker på att

Nog var jag i vedboden. Att jag inte minns.

Ska publicera.

/Publicerat

lördag, senare

Jag skulle ge fågeln mat. Han var borta. Burdörren öppen. Sanden var

Har kattfan tagit sig in?

Nu snöar det – det är rofyllt att titta på flingor.

Jag är dåsig igen – vad är det som

tar en lur i kökssoffan, publicerar f

lördag, senare

Fortfarande ingen katt – maten kvar i skålen på trappan. Jag mår illa av blecksmaken.

Jag vet inte vad jag ska

Jag gör min övning en gång till.

Är det snett eftersom dörren glider upp? Hämta: Vågstock, vattenpass, vad det nu

Vinden ökar, det blir snödrev. Bäst jag förbereder mig att bli översnöad. Ved in, vaattennnn

senare

Smaken snart borta, jag ska hålla andningen lugn. Jag har gjort mina övningar.

Ett minne dök upp, men allt är under kontroll. För två år sedan? Min trettioårsdag? Fick en japansk kockkniv av Axel. En santoku. Laminerat stål, handsmidd, och eggen skär tunt, tunnare, tunnast. Bra när man

Underligt med minnen. De kommer och

Den är i stan. Här får jag inte ha den. Nej!

Mycket snö nu. Vägen borta. Jag har varit ute och letat, gården fram till granskogen upptrampad, flera spår nu.

Han fryser nog.

lördag kväll

Mer snö, upp över fönstren. Mörkt. Än finns el. Drivsnön ligger upp mot uthusen. Jag skottade ett spår till vedboden för att spänta tändved.

Där låg han på huggkubben. Han sov hårt och hörde inte när jag skrek. Han var lätt att bära, liksom stel och, ja, lätt. Nu ligger han på en dyna framför spisen. Han vaknar när han fått upp värmen. Hur kunde jag tro, han ser vacker ut där han ligger. Han behöver sova. Jag också.

Luften smakar plåt, vet inte bättre ord

Hade jag inte letat i vedboden? Visst var jag ute i vedboden? Att jag inte minns?

Jag borde ha sett då? Varför har jag svårt att minnas. Något blixtrade. Jag har i alla fall inte skrivit ner det. Eller pulserade.

Jag har försökt trycka fast dörren. Den irriterar mig. Har jag spik?

Nu godnatt – det är grått även inne, lamporna irriterar, de blinkar. Vädret sövande. Startar och
/Publicerat

natt mot söndag

Klockan halv tre, vinden hård, drivorna växer. Det var glöd kvar i spisen – jag har lagt in en omgång ved till. Katten har gömt sig.

Jag somnade vid köksbordet, det är varmt och skönt vid spisen. Någon på jobbet sa sen att man aldrig, aldrig nånsin får ta emot en kniv i gåva, det ger otur. Jag skulle ha lämnat en

krona i utbyte. Det gjorde jag inte. Jag är inte skrockfull. Jag gjorde mig av med den. Jag kastade bort den. Mår bättre, somnar snart.

Nytt: Ovanför spisen såg jag hur den öppnade sig – den försvann efter ett tag. Har jag verkligen hört den ropa förr? Jag satt alldeles still. Eller nickade till av värmen.

Skåpet. Vedkorgen.

söndag middag

Vad har hänt? Jag vaknade vid köksbordet. Vänster handled blöder. Har katten rivit mig? Köket iskallt. Har sovit hårt och för länge. Jag lindade bordsduken om.

Jag skriver för minnets skull. Handen gör ont, jag har fått nog, slängde bordsduken i kaminen, det blöder. Lampan blinkade innan. Slog sönder den, tar de andra sen.

Nu måste jag hämta spik och hammare. Ska komma ihåg nu.

Katt fortfarande försvunnen.

/Publicerat

söndag eftermiddag

Snön har drivit upp mot väggarna. Låst in mig i köket för att hålla värmen. Ska tejpa runt dörr och fönster. Ska bli tätt överallt. Routern blinkar rött, gult, rött. Gult, rött.

söndag kväll

Spisen pulserar med glöd. Hett te och katten vid fötterna. Mjukt och varmt. Jag ska reda ut, det är lätt att tänka i mörkret även om det inte är bra, även om jag håller på att somna.

Jag kom på: Jag visste att det skulle vara han, att han fanns där, så jag öppnade långsamt, ville vänta länge. Bladet speglade mig utan avvikelser, som ett öppet öga. Han var sval mot huden.

Och balansen! Axel såg nöjd ut. Jag var hel.

Ja. Jag nubbade igen locket. Ja, jag betalade den där kronan. Jag tänkte det i alla fall men jag tog honom bort från stan för det var för sent. Var finns han?

/Publicerat

Vaknade. Som ett ljud när man river ett stycke tyg. Jag mår illa.

Ska vänta om någon ropar igen.

/Publicerat

Vaknat. Som i en kokong. Katten spinner, glöden i spisen stiger, faller.

Hjärtat hörs liksom inne i huvudet och glöden inne i skåpet har samma puls dörren är helt

öppen

han finns där

/Publicerat